

ערכו של הסמל*

מלחמה זו מוכה אותנו בכמה תעודות רשמיות שלשונן הוחכת וברורה. אחת הטובות שבהן בעת האחרונה הוא המכתב-החוזר מס' 70 של מחלקת המלחמה הקרוי - "סמלים". זהו הסיכום הממצה ביותר שניפגש לנו לחובות ולאחריות המוטלים על המפקד לדידי סמליו. החוזר פותח בדברים כררבונות וישר לענין, ואלה דברי הפתיחה: -

המפקד החסר את האומץ המוסרי ואת הכושר המקצועי לפתח ולקיים בכל שטח פיקודו חבר סמלים היודע את מלאכתו על בוריה, מנלה בזה קוצר-ידי לשאת באחריות ההנהגה בקרב. מפקד כזה מקפח את האמון והכבוד מצד הסרים למשמעתו. הוא מהרס את כוחה של יחידתו, אין ספק כי בקרב סופו לנחול כשלון. במלחמה הנוכחית, כבמלחמות שקדמו לה, הוכח ברורות, כי את עמוד השרדה של הצבא מהווים הסמלים. ההצלחה בקרב תלויה באופיים והכשרתם של הסמלים, המפקדים על יחידות ועירות. עליהם להיות מנהיגים בחסד, מחוננים בחוש חובה מפותח, ברצון חוק, עליהם להיות רבי עצה ותחבולה ונכונים לשאת באחריות. על מנת להבטיח שסמליו אמנם ראויים לתפקידים שעתידיים לעמוד בפניהם, חייבים המפקדים ביחידות, כגדולות כקטנות, להקדיש תשומת לב אישית לשיפור סגולותיהם ומעמדם של אותם הסמלים הנושאים באחריות פיקודית.

בהמשכו דן מסמך נמרץ זה בתשע נקודות-עיקר, שמחובתן של המפקד להקדיש להן תשומת לב מיוחדת. ותמצית ההוראות בנקודות אלה היא כדלהלן: -
בראש וראשונה יש ליתן את הדעת לבחירה קפדנית של סמלים ולשיטת העלאה-בדרגה כזו שתתקבל על לב כל אנשי היחידה כשיטה נכונה וצודקת. כבוא המפקד לבחור אנשים יזכור תמיד כי מוטב להשאיר בתקן הסמלים מדרגא מסויימת מקום ריקן מלמלאותו בסתם איש שאינו קרוץ מן החומר הראוי.

לשאלת בתי-האולפנא מקצה החוזר מקום נכבד. עם הקמת בתי-האולפנא על המפקד לדאוג שניהולם יהא יעיל בתכלית, ושההדרכה בהם תהיה מן המובהרת. כל הנופל מזה הוא גרוע מלא כלום. בתי-האולפנא שטחיים גורעים למעשה מנאוות הסמל על מלאכתו. על כן מוטל על המפקד להקצות לעבודה בבתי-האולפנא אלה את טובי הטובים שבין הקצינים שבפיקודו, ולהתעניין עצמו התענינות מתמדת ופעילה למן ההתחלה. בן רצוי מאוד לפשוך את הסמלים הלומדים בבתי-האולפנא משאר חובותיהם, לשכנם ולהזינם יחדיו בריחוק מה ממקום חובותיהם הרגילים. יחכן וזה לא יהא בנדר אפשרות ביצוע, אך החשיבות שמיחס המפקד לבתי-האולפנא צריכה תמיד להיות מודעת לסמלים ולכל הפיקוד.

על המפקד לנקוט באמצעים מיוחדים לנכי סמלים, שמימיהם לא השינו את הרמה המתקבלת על הדעת או שבמרוצת הזמן נמצאו מפגרים. אחד הדברים

* רשימת-הערכה ב"ירחון חיל-הרגלים" האמריקאי.

העלולים להוות מכשול בדרכו של הסמל הוא זה שלפני המינוי שירת בצוותא עם טוראי יחידתו. וזה שאימונו לא היה מקיף משלהם. פעמים רבות יקרה כי סמל מוכשר-בכות, שעבודתו אינה מניחה את הדעת ביחידה שאליה השתייך, מלכתחילה, אפשר לשפרו שיפור רב אם ישלחוהו לאולפנא ומשם, לאחר הקורס, יעבירוהו ליחידה אחרת. ובדרך כלל – כל סמל שהושב, מאיזו סיבה שהיא, למעמד של טוראי, יש להעבירו מיד ליחידה אחרת.

סרטי-דרגא אפשר לצקת בהם משמעות רבה בעבור הסמל הנושא אותם: – סמכויות מורחבות, היתרים נוספים, שָׁקָן, חררי-אוכל וחדרי-שעשועים-נופש מיוחדים – וכן סידורים שיאפשרו לסמל לשוות לעצמו מראה אישי מעולה מן השאר – כולם יסכנו. כל הדברים הללו מוסיפים ליתרונותיו ומעלים את עוֹקֵד (prestige) הסמלות לדרגותיו וממילא לכוח המשיכה שבו. ענין לעצמו הוא גם הציון הפומבי של הישגיו סמלי היחידה. הדבר נעשה באמצעות הודעות, פקודות-יום ושאר דרכים נאותות.

חטאת שכיחה בפיקוד היא הנטייה להשיג את גבול סמכותו של הסמל. הדבר יקרה ביחידות מבורכות בעודף קצינים, אך אין להרשותו בשום מקום. בדרך כלל חיובים הקצינים לטפל בטוראים באמצעות הסמלים. כל מפקד מוכשר ידאג לכך, שתהייה לסמליו הזדמנויות מתמידות לגלוי זומה וכושר הנהגה. יתכן שיהיה עליו אף ליצור מצבים במויוחד כדי שיתאפשר הדבר לעתים קרובות למדי.

עוד דבר חשוב, שהמפקד חייב לזכור אותו הוא – להינעץ בכל שעה שאפשר עם הסמלים המתאימים בערכו את תכניותיו. לא בלבד שזו דרכה של מנהיגות נאותה, וזה אמצעי שיגדיל ויקיים כאחד את עמדתו של הסמל ביחידתו. על המפקד בפירוש לבקש הצעות מאת סמליו ולהודיעם את כל ההודעות עוד לפני שיודיע עליהן ליחידה שבפיקודו בכללה.

מפקד מוכשר לעולם אינו מביא במבוכה סמל בנוכחות הסרים למשמעתו (פרט למקרה שתיקון בורכמקום יכול לקבוע את בטחון היחידה או חלק הימנה). על המפקדים לאמן, לתקן ולמשמע את סמליהם בדרך שתשמור אותם מכל מבוכה שיש בה כדי לגרוע מכבודם בעיני אנשיהם.

לבסוף – וכל הנקודות שנזכרו כבר מסייעות לכך – כל סמל צריך להיות ספוג הכרת, חשיבות ואחריות דרגתו ומעמדו.

אין לך כמעט חולשה אפשרית של מפקד ביחסיו עם סמליו שלא יזהיר מפניה. ובלשון מפורשת, חוזר מס' 70. פרק כזה של ספרות רשמית הנו לרוב סרי עבודה של אנשים אחדים. כל מי שתרגם איפוא מחלקו ל"סמלים" ראוי לעמוד על הברכה על חיבור כתב הדרכה רשמי מוצלח ומועיל.

אש - הקרב

„האויב עוד התקפות-נגד חזקות בלויית טנקים וזרקי-אש, לאורך כל החזית שבין קפוליאוקה לולמונטובה, מתוך נסיון מיואש. להדוף את הארמיה החמישית מהגישות אל קו-ההגנה של גבעות אלבנו.“
(ידיעה בעהוני איי מ-30.5.44 על מערכת רומא)

זרקאש תרמילי מטיפוס רוסי. מיכל הגז הדחוס מתחת ל„תרמיל“. קנה-היריה דומה לרובו.

1. איליינסקי

מהנדס צבאי דרגא ג'

זרקי אש והטקטיקה שלהם

„קדימה, חברים, אחרי!“ - צעק הלויטננט ויקטורוב. אחר-אחר השני קמים אנשי-הרגלים על רגליהם, ובהניפם את רוביהם רצים הם אל נבעת-השלג המאורכת. הנבעה מגלה פתאום סימני חיים. נשמע הטקטוק המדרדר, היבש, של מכונות-היריה, שריקתם המאיימת של הכדורים. הרגלים נזכרים עצמם כחפזה אל-תוך השלג. לפנייהם - תיבת-האש של האויב. לא תצליחו - צועק ויקטורוב - באש נסלק אתכם! - והוא פוקד: ילצוב, אלי! הפקודה נמסרת לארכה של השרשרת, ואל הלויטננט מתקרב כוחילה הסמל ילצוב. שיחה קצרה עם ילצוב. מספר פקודות, ומיד פותחת יחידת-המשנה כולה אש מרוכות אל תיבת-השדה. התיבה משיבה. וכו בזמן נפרדות מהשרשרת שלוש דמויות ועירות ולאטן, בהחבא, וזחלות הן אל נקודת-האש האויבת. המרחק בין אנשי-הצבא לבין התיבה הולך וקצר. מאה מטר... חמישים... שלושים. חליפת-היריות מתנברת. בכת-אחת הרימו השלושה את רוביהם, כיוונו אותם, ואל על פרצו-עלו שלושה סילוני-אש אדירים אשר ניתכו על תיבת-השדה. נשמעו ועקות-פרא של הנרמנים. ואחר-כך התיבה נקמה; חיל-המצב של תיבת-השדה הושמרי.

***